

JANUAR 1976

SOLRENNING

Innholdet:

Melding Fra DS om årsmøtet:

Vedtak fra årsmøtet

Melding fra DS sitt første møte:

- mer om kampen mot den moderne revisjonismen
- styrket masselinje, forutsetning for framgang
- tariffoppgjøret
- I.mai
- Vedlegg: om den moderne revisjonismen.

Møteplan for våren

MELDING FRA DISTRIKTSSTYRET OM ÅRSMÖTET

AKP (m-1) i Hordaland har avholdt sitt 3. årsmöte nylig. På Årsmötet som omfattet delegater fra alle partiavdelingene i fylket, ble det gjennomført grundige diskusjoner om den år s meldingen DS hadde sendt ut. Det ble lagt spesiell vekt på å diskutere det m oderne -revisjonis tiske avviket i fylkespartiet og botemidlene mot det. Årsmötet valgte å vedta et særskilt punktvedtak som uttrykker de viktigste konklusjonene fra mötet. Årsmeldinge n ble ikke vedtatt som e n helhet, og må derfor ikke sees på som noe aautoritativt d okument, me n se es som et diskusjonsgrunnlag i forberedelsene til årsmötet.

Som et ved le gg til meldingen fra DS sitt første möte komme r i dette nummer av Solrenning også et skriv om den moderne revisjonismen s om kameratene bör studere i samband med den videre d iskusjon.

Årsmötet valgte også et nytt DS. Alle valgene var enstemmige etter grundige kadervurderinger på mötet.

Årsmötet var preget av entusiasme og vilje til å trenge til bunns i de s pörsmålene som var oppe til diskusjon. Årsmötebevegelsen har vært en viktig etappe ihnafor den årsplanen vi er inne i og en viktig del av forberedelsene til partiets 2. Landsmöte.

VEDTAK FRÅ ÅRSMÖTET

1. (a) Högrevviket i partiet er av moderne revisjonistisk karakter. Kjern a i avviket er eit feilaktig syn på den moderne revisjonismen og tilhøvet t il SV. Avviket har og gått og går på ei rekkje andre, sentrale områder der generallinja har vore råka: Arbeidarklassen si leiande rolle, liberalisering av dei leninistiske partiormene, masselina, partiet si leiande rolle, partibygginga, synet på den i nternasjonale stoda.

(b) Det indre grunnlaget for at avviket har vekse fram er eit for ørlæg skoleringsnivå og grep om MLM opp mot den moderne revisjonis men. Veiks kaper i d et ideologiske nivået, betydninga av kla ssestandpunktet, kritikk og sjølvkritikk og den marxist-leninistiske metoden med å knyta den universelle sanninga i MLM til den konkr ete analys a av tilhøva i Noreg. Avviket har materielle røter i klæssesamansetninga i partiet og i mang lande forankring i massane.

(c) Kampen mellom marxisme og revisjonisme i partiet er ein spegling av klassekampen i samfunnet. Dei to linene representerer forskjellige og motstridande klasseinteresser. Skiljelinene i kamp en går ikkje meka nisk mellom kamerat ar som høyrer til forskjellige klassar.

2. Generallina til partiet har ikkje vore rokka.

3. Det viktigaste området for korrigeri ng er å styrkja partiet sine røter i arbeidarklassen. Konkr et framgang her er det viktigaste målet på om me går fram eller ikkje.

Te ndensen i korrigeri ng av högrevviket er god. Korrigeri ng på kammeret må avvisast. Korrigeri ng kan berre skje i kamp mot klassefienden og i konta kt med massane, gjennom ei kraftig styrking av massearbeidet i kamp mot liner som skjuler partiet sin politikk for massane og i røynda seier at MLM er framand for arbeidarklassen.

Vulgariseri ng av ka mpen mot högrevviket i form av t.d. å setja arbeidar over kommunist, proklamera nederlag som store sigre, negli s jera taktikk o.s.b ., er högrevviket i ei anna form. Resultatet, isolasjon av pa rtiet, inga røter i klassen, vert det same.

4. Synet på kommunistisk taktikk er ein del av det moderne revisjonistiske avviket, i form av "taktikkeri" d.v.s . lure triks som ikkje er underlagt strategien og kommunistiske prinsipp for taktikk - eller i form av å gjera taktikk til strategi, d.v.s. inga taktikk. Begge desse formene for avviket står i motstrid til den ml-lina at taktikken er underordna og ein del av strategien. At taktikken sitt mål er å mobilisera massane og s pele på motseiingar i fienden for å vinn a eins kilde slag.

5. Det var rett å peike ut det moderne revisjonistiske senteret ut frå alvoret i avvika på Camara og t oklasseteorien og for at avvika ikkje skulle liggja og råtna utan kritikk og sjølvkritikk. Senteret har ikkje hatt ein dominerande rolle i DS eller i Fylkespartiet, men i eiga avdeling. Utpeikinga er ikkje ei avsporing. Den er retta til avdelinga til kameraten og har styrka kampen kraftig der. Vi vil advare mot tenden sen til å knyta diskusjonen til sen-

teret, i staden for å reise kampen mot revisjonismen i eiga lag.

6. DS har vore politisk og ideologisk leiande i kampen mot avviket. Men DS har eit dårleg grep om organisasjonsspørsmål. D.v.s. betydninga av å leia gjennom organisasjonen, betydninga av grunnorganisasjonane som den grunnleggjande eininga i partiet, betydninga av å leia organisasjonen i kamp og sjølve driva grunnplansarbeid. Brennpunktet for kampen mot avviket i DS står her.

7. (a) Raud Ungdom er partiets viktigaste masseorganisasjon. Avviket i tilhøvet til Raud Ungdom har svekkja rekrutteringa til partiet, og einskapen i ml-rørsla.

(b) Alle avdelingar skal straks oppnemna ungdomsleiar i samsvar med retningslinjer som er gitt i Solrenning og TF. Grunnlaget for at u.-leiarane kan utføra oppgåva si, er ei heving av nivået på u.f. i heile partiet.

(c) DS og avdelingsstyra skal raskt ha ein diskusjon om U.F. DS skal innkalle til ein ungdomsleiarkonferanse i januar/februar. Partiavdelingane skal diskutera UF så snart som mogeleg.

8. DS skal straks summere korleis stoda i korrigeringa i boliglaga er nò. Eit kriterie for at boliglaga skal eksistera er at dei har eit proletært massegrunnlag i strøket. DS skal vurdere retningslinjer for boliglagas samansetjing og arbeid.

9. Hovud metoden i 1. mai-arbeidet er massemobilisering. Ut frå målet med å mobilisera massane og spytte fienden, er det rett å retta ein henvending til SV, andre organisasjonar der FFF sin plattform vert lagt fram og stilt i motsetnad til regjeringstoga.

MELDING FRÅ FYRSTE DS-MÖTE

A: Mer om kampen mot den moderne revisjonismen.

1) Hele fylkespartiet har vært gjennomsyret av at vi undervurderte betydningen av å gå opp grensene mot SV skarpt og plassere partiet der det hører hjemme. Vi så på den moderne revisjonismen som en ufarlig retning i arbeiderklassen, som en retning som var bedre enn sosialdemokratiet og som sto oss nær.

2. Det andre viktigste uttrykket for det moderne revisjonistiske avviket var at vi undervurderte faren for at fylkespartiet kunne bli ødelagt innenfra gjennom dårlig ideologisk fostring - skapende studium og anvendelse av m-l-m i klassekampen og partibyggingen, gjennom degenerert masselinje, feil i organisasjonslivet og gjennom utvikling av en stadig galere classesammensetning i partiet.

3. Fylkespartiet er likevel ikke blitt og har ikke vært en moderne revisjonistisk avdeling i hovedsak. Vi har både i teori og praksis stått på m-l-m, den demokratiske sentralismen, kritikk og sjølkritikk og prinsippet med å arbeide etter masselinjen. Vi har stått på at arbeiderklassen med allierte må knuse den borgerlige staten gjennom en væpnet revolusjon, at Sovjet var og er kapitalistisk, fascistisk og imperialistisk. Vi har i hovedsak stått på en rett klasseanalyse xx selv om den har vært angrepet av toklasseteorien som setter småborgerskapet ved siden av arbeiderklassen. Vi har og gått inn for nasjonal sjølråderett og for å forsvare de demokratiske rettighetene.

4. Gjennom sommerleiren, valgkampen og arbeidet i høst har vi rettet en del kraftige slag mot det revisjonistiske avviket på brei front etter å ha tatt en del enkeltslag tidligere, men vi skal ikke tro at det moderne revisjonistiske avviket er utryddet på lang tid ennå.

I kampen mot avviket har vi sett at det kler seg i mange frakker.

Det skjuler seg under allment preik om å rette på avviket uten at konkrete tiltak blir tatt. Det beskytter seg ved at kritikken blir vuogarisert og retter seg mot feile og uvesentlige saker. Det dukker opp igjen i andre former som for eksempel at kritikken blir navlebeskuende "på kammerset"-kritikk.

5. Mens kampen mot det moderne revisjonistiske avviket politisk er reist, ~~måxxxxxxx~~ er kampen mot det andre viktige uttrykket for avviket bare såvidt begynt. Forståelsen for det andre avviket er svært lav. Dette uttrykket for avviket er like omfattende og mange-sidig som det første. Det dreier seg i hovedsak om avvik når det gjelder disiplin, ideologisk fostring (altså skapende studier og anvendelse av m-l-m) og grepet om kampen mellom den borgerlige og proletariske linjen i partiet, avdelinga og kaderen og betydningen av å korrigere partiet i klassekampen. Det dreier seg om avvik når det gjelder kritikk og sjølkritikk, forbindelsene med massene, masselinjen, om classesammensetningingen, sikkerheten og økonomien, om forståelsen for å bygge opp et teknisk apparat og om å ha sans for tall, d.v.s. den konkrete kvantitative kunnskapen om partiet og arbeidet.

~~6. Fremgangen i KK-salg, abb.verving, rekruttering, mob. t. VB dompa~~

6. Fremgangen i KK-salg, abb.verving, rekruttering, mob. til demonstrasjoner, streikestøtte osv. viser at spørsmålet om masselinjen (og taktikken) stiller seg som et nøkkelledd for hele fylkespartiet. Dette spørsmålet må vi løse i kampen for å mobilisere til 1. mai, i kampen for et godt tariffoppgjør mot krisen, i kampen for å utvide og styrke streikestøttearbeidet og for å forberede partiets 2. landsmøte og i kampen for å løse de andre oppgavene vi har.

7. Vi må straks gå i gang med å analysere oss frem til den mest aktive og fremskredne delen av massen, noen få enkeltpersoner og legge konkrete planer for å jobbe med dem etter hovedprinsippene. ~~Vi~~ som bl.a. er strekt opp i avsnittet om masselinjen i sitatboka. Vi må ikke vulgarisere masselinjen der hen at det betyr å være "grei og omgjengelig" eller derhen at vi unnlater å sette oss i sentrum for klassekampen.

8. DS har på mange områder gått i spissen for å bekjempe det moderne revisjonistiske avviket i fylkespartiet. Men denne kampen har og vært preget av moderne revisjonistiske avvik. DS har i høy grad unnlatt å studere klassikerne i forbindelse med diskusjon og løsning av viktige problemer. Det var en lang stund liberalisme med kritikk og selvkritikk. Her har det vært bra bedring.

DS har ~~ikke~~ diskutert politikken på mange felter uten å ta tilstrekkelige tiltak for å mobilisere hele partidistriktet på politikken og uten å sikre saker organisatorisk. Forståelsen for partibygging og forståelsen for det organisatoriske arbeidet som en sak av den største filosofiske, politiske og praktiske betydning har vært lav.

Ledende kamerater har til dels vært ganske tilbakeliggende i massearbeidet og grunnplansarbeidet.

DS har hatt et mangelfullt kollektivt grep om utviklingen og livet på grunnplanet.

Dette har medført at den "leninistiske enheten" mellom ledelse og grunnplan og partiet og den aktive delen av massene har vært dårlig. Det har og forsterket trekk hos noen av kameratene som er i strid med Mao Tsetung's tenkning, i strid med masselinjen. Det har satt ledelsen ute av stand til å lede på en mye mer jordnær og riktig måte ut fra særegenhetene i distriktet og hver avdeling. Det har vanskeliggjort oppfølgingen av allmenne paroler med særegen veiledning og utvikling av ideologi, politikk, taktikk og arbeidsmetoder.

B) STYRK GREPET OM MASSELINJEN - FRAM FOR EN SKIKKELIG REKRUTTERINGS-KAMPANJE: STYRK ARBEIDET I FRONTORGANISASJONENE.

Etter hvert som korrigeringen av de moderne revisjonistiske feilene har gått framover, har ett spørsmål stilt seg skarpt i de fleste partiavdelingene: Avdelingene og de enkelte partikameratenes evne til å tillempe masselinjens prinsipper i arbeidet.

I enkelte avdelinger og hos enkelte kamerater har det oppstått en tendens til å ville korrigere seg på kammersett, til å vende blikket innover, uten å spørre om resultatene i klassekampen. Dette er en farlig borgerlig tendens som ikke tar utgangspunkt i proletarietets

og folkets interesser og som overordner motsigelsene i partiet i forholdet til klassekampen ~~og~~ som raser internasjonalt og i vårt eget land. En slik linje for korrigering minner mest om alt om baronen som ville trekke seg sjøl opp av myra ved å ta et fast tak i håret.

Mao slår fast: "EVNEN TIL Å SETTE PARTIETS POLITIKK OM I HANDLING, FRA MASSENE'S SIDE, EVNEN TIL Å BIBRINGE IKKE BARE DE LEDENDE KADRENE, MEN OGSÅ DE BREIE MASSENE FORSTÅELSE FOR OG EVNE TIL Å MESTRE ENHVER BEVEGELSE OG ENHVER KAMP SOM VI LANSERER, DET ER NOE AV KUNSTEN MED Å LEDE PÅ MARXIST-LENINISTISK VIS. DET ER OGSÅ SKILLEN LINJEN SOM BESTEMMER HVORVIDT VI GJØR FEIL I ARBEIDET ELLER IKKE."

Höstenes erfaringer viser at hos de fleste kameratene og i de fleste partiavdelingene er evnen til å forene seg med massene utafor partiet, til å organisere og mobilisere massene i klassekamp, for dårlig. Mobiliseringa til ulike demonstrasjonstog og aksjoner står ikke i forhold til nivået i massene. Rekrutteringskampanja har gitt svært små resultater. Dette skyldes i hovedsak en sekterisk og for lite aktiv rekruttering i politikk. Videre må det slås fast at rekrutteringen til partiets viktigste frontorganisasjoner er for dårlig, det har knapt nok vært stilt som en oppgave i avdelingene.

MASSELINJA - ET NÖKKELPRINSIPP I MARXISMEN-LENINISMEN.

Masselinjen er et sentralt prinsipp i marxismen-leninismen. I perioden med det moderne revisjonistiske avviket unnlot AKP i stor grad å stole på massene. I stedet for å utvikle metodene for massemobilisering og masseorganisering, ble tyngden lagt på det å føre ~~for~~ forhandlinger og "diplomati" med ulike revisjonister og partiene. Denne ~~tendensen~~ tendensen til ikke å stole på massene, til å vende seg vekk fra massene, er et alvorlig brudd med marxismen-leninismen og har bidradd til å sette partiet tilbake. Oppgjøret med den moderne revisjonismen må derfor også innebære en ny innstilling og en ny stil i massearbeidet. Masselinja må propaganderes som retningslinjen for alt arbeid partikameratene driver.

En forutsetning for videre framgang i korrigeringskampanjen er at alle kamerater vier dette spørsmålet stor oppmerksomhet.

Mao sier: "I OVER TJUE ÅR HAR VÅRT PARTI UTFÖRT ARBEID BLANT MASSENE. I DE SISTE TI, TOLV ÅRENE HAR VI SNAKKET OM MASSELINJEN HVER DAG. VI HAR ALLTID HEVDET AT REVOLUSJONEN MÅ STÖTTE SEG PÅ FOLKEMASSENE OG AT EN HVER GIR EN HÄND MED I ARBEIDET, OG VI HAR GÄTT I MOT Å BASERE OSS PÄ AT NOEN FÄ PERSONER SKAL UTSTEDDE ORDER. MEN DET FINS ENNÄ EN DEL KAMERATER SOM IKKE FULLT OG HELT PRAKTISERER MASSELINJEN I SITT ARBEID, DE FÖRLITER SEG FORTSATT UTELUKKENDE PÄ EN HÄNDFULL FOLK SOM ARBEIDER ÄVMÄLT OG I STILLE ÄVSONDRET RO. EN ÄV GRUNNENE TIL AT DE IKKE PRAKTISERER MASSELINJEN ER AT SAMME HVA DE GJÖR SÄ HAR DE ALLTID MOTVILJE MOT Ä FÖRKLARE DET FÖR FOLKET SOM DE ER LEDERE ~~for~~ FOR, OG DE FÖRSTÄR IKKE HVÖRFÖR OG HVÖRDAN DE SKAL GI ~~Ä~~ ÄMLÖPFÖR INITIATIVET OG DEN SKÄ ENDE EVNEN HOS DEM DE LEDER: SUBJEKTIVT ÖNSKER OGSÄ DE AT EN HVER GIR EN HÄND MED I ARBEIDET, MEN DELAR IKKE ÄNDR FÖLK FÄ VITE OM HVA SOM SKAL GJÖRES OG HVÖRDAN DET SKAL GJÖRES. NÄR DET ER SLIK SÄKENE STÄR, HVÖRDAN KAN EN DÄ FÄ SÄTT FÖLK I SVING OG HVÖRDAN KAN DÄ RESULTÄTENE BLI BRÄ?"

FOR Å LÖSE DETTE SPÖRSMÅLET ER DET I GRUNNEN KOMMER AN PÅ AT VI GJENNOMFÖRER IDEOLOGISK SKOLERING ETTER MASSELINJEN, MEN SAMTIDIG MÅ VI LÄRE DISSE KAMERATENE EN REKKE KONKRETE ARBEIDSMETODER."

BEKJEMP ALL SEKTERISME

Det er i dag mye sekterisme blant partikameratene: Klikkvesen, ml-ere omgås bare ml-ere. Omgangsformer, møtestil, klær osv. bidrar til å skape skiller mellom partikamerater og massene. Vi må stille spørsmålet skarpt og rydde slike skiller av veien.

Men sjølsagt er dette i hovedsak et ideologisk spørsmål. Det dreier seg om holdningen til massene, først og fremst til arbeiderklassen. Vi må lytte og lære av massene og bli kjent med det som rører seg i klassen. Dette krever en aktiv og skikkelig stil i massearbeidet og i kontakten med massene i det hele tatt. Vi må systematisere erfaringene fra massearbeidet og arbeide systematisk for å utvikle avdelingene og den enkelte kameratens omland. Egentlig er dette den sentrale oppgaven som må gjennomføres alt arbeid vi driver.

GJENNOMFÖR REKRUTTERINGSKAMPANJEN

Partiet trenger friske krefter. Partiet trenger å styrke seg med nye medlemmer, først og fremst fra arbeiderklassen. Og det fins revolusjonære arbeidere og andre som ønsker å bli kommunister rundt omkring i avdelingene. Disse må ~~systematisk~~ oppsøkes og bli trukket inn i partiet. TF for desember behandler dette spørsmålet grundig. Studer artikkelen. Avdelingene har fått framlegg til målsettinger for rekruttering. Disse målsettingene skal oppnås innen 1. mai. Det er en oppgave av høy prioritet, en kampanje som skal gå side om side med det andre arbeidet vi driver.

STYRK ARBEIDET I FRONTORGANISASJONENE

Partiet jobber i dag i en rekke frontorganisasjoner, der partiet har ledelsen. Dette gjelder f.eks. Kvinnefronten. Streikestøttebevegelsen, 3. verdensfronten, Anti-fascistisk komite og Rødt Kor. Hvilken betydning har disse frontene? For det første - de samler uavhengige i dagskampen og styrker derfor kampen i de konkrete sakene fronten arbeider med. Men, frontene har dessuten en avgjørende betydning for partiets rötter blant den mest framskredne tredjedelen av massene. Gjennom felles praksis i fronter, får progressive tillit til kommunistene og partiet. Frontene har en stor betydning når det gjelder å sikre partiet tilgang på sympatisører og nye medlemmer.

I dag er frontorganisasjonene alt for smale. Frontene skal bestå av kommunister og uavhengige. Dette gjelder enten frontene er små eller store organisasjoner som f.eks. Kvinnefronten. Derfor er rekrutteringsarbeidet til frontene en sentral oppgave som vi alltid må ha for øyet. Alle partiavdelinger må vurdere om det ikke er sympatisører eller andre progressive som det er mulig å mobilisere til en av frontorganisasjonene. FFF-komiteer, KF-gruppene, streikestøttekomiteer representerer ulike tilbud. Massene har ulike interesser og mange flere progressive skulle ha interesse av å jobbe i en front, dersom vi målbevisst stilte rekruttering til frontene som en oppgave.

C) OM TAKTIKKEN: FRAM FOR EN KOMMUNISTISK TAKTIKK

- 1) En del av det modernerevisjonistiske avviket var tendensene til taktikkerei i forhold til opportunistorganisasjonene. Dette betydde et avvik i forhold til viktige strategiske spørsmål, og det var en opportunistisk holdning til kommunistisk enhetspolitikk. Det var også en vulgarisering av de kommunistiske prinsippene for taktikken. Denne ble i stor grad redusert til utspill og manøvrer som ikke ble stilt i forhold til strategien, som ikke ble bygget på de kommunistiske prinsippene som gjør taktikken til en underordnet, men nødvendig del av strategien.
- 2) Tendenser til vulgarisering av denne feilen i kampen mot høyre-avviket førte til at endel bare så motsigelsen mellom taktikk og strategi, ikke den nødvendige enheten. Taktikk ble sett som en opportunistisk feil.
- 3) Motrevisjonistenes linje med å skjule opportunismen sin ved å si at deres strategiske linjer bare er taktikk, mot våre egne tendenser til taktikkerei i høyreavvikets glanstid (73), mot tendenser til, sefraværet av taktikk som noe spesielt flott og prinsippfast - må vi sette den kommunistiske linjen: Taktikken er en del av strategien. Vi må gå mot både opportunismen og den selvtilfredse dogmatiske "prinsippfastheten".
- 4) Det fins klare kommunistiske prinsipper for kommunistenes taktikk:
 - Taktikken må bygges på de strategiske målene "å sette 1 opp mot 10" (Mao, avsnittet om strategi og taktikk i "Mer om meningsforskjellene mellom oss og kamerat Togliatti", Den store polemikken).
 - Vi må analysere fiendens styrke og svakheter, for å kunne "sette 10 opp mot 1" i taktikken (Mao, kap. 6 i "Mer om meningsforskjellene mellom oss og kamerat Togliatti", Den store polemikk).
 - Strategien er hele krigen, taktikken utformes for å vinne de enkelte slagene (Stalin, kap. om strategi og taktikk i "Spørsmål i Leninismen").
 - En hovedsak for det kommunistiske parti er å stille riktige taktiske paroler, prøvesteinen er om de gripes av massene (Lenin, sit. i kap. 6, "Mer om.." i Den store polemikk). Masselinja og en konkret vurdering av massenes nivå, massemobilisering rundt parolene er helt sentralt prinsipp for taktikken.
 - Arbeiderklassen vinner sjølbeveissthet og tillit til kommunistpartiet i de mindre kampene, om kommunistpartiet stiller de riktige parolene, mobiliserer massene og viser at det nytter å kjempe. Uten en taktikk med dette siktemål, ingen seire, ingen framgang for de strategiske mål.

Solrehning-redaksjonen vil anbefale folk å lese:
TF, januar-nummeret.
Røde Fane, to site numre.

D) SITUASJONEN I ARBEIDERKLASSENS KAMP OG TARIFFOPPGJØRET

Tariffoppgjøret er partiets hovedoppgave:

- Monopolkapitalen og arbeiderklassen møtes i en omfattende konflikt, som vil avgjøre graden av den økonomiske utbyttinga, og dermed arbeiderklassens levestandard.
- Oppgjørets karakter av et kriseforlik skjerper dette oppgjøret ytterligere.
- Når utbyttinga blir stilt på dagsordenen, stiller arbeiderne spørsmålet om sjølve utbyttinga. Dette legger et objektivt grunnlag for å reise spørsmålet om sosialismen og proletarietets diktatur.
- Tariffoppgjørets streiker og kamper er en skole i det som skal komme. Det er en skole i krigen, men ikke sjølve krigen.
- Erfaringene fra streiker viser at arbeiderne vinner økonomisk på kamp. I Sauda i 1970 fikk arbeiderne innfridd et 30 % krav. Det faglige og politiske nivået blir hevet og utvikler fagrørsla i retning av en kamporganisasjon for proletariatet.
- AKP (m-l) er den norske arbeiderklassens organiserte fortrøpp. Klassens interesser må være partiets interesser. Bare ved å ta ledelsen i kampen mot DNA-toppens kriseforlikslinje kan vi i partiet vinne økt tillit og styrke røttene i proletariatet.
- Tariffoppgjøret må være hele partiets hovedoppgave. Alle lag og medlemmer må ta alvorlig på denne oppgaven.

Situasjonen nå: Vi er oppe i en krise. Imperialismens allmenne krise har skjerpet den sykliske krisa i den norske monopolkapitalismen. Treforedlingen er blitt sanert, tekstil, bekledning er på vei ut. Tankflåten er hardt rammet (30 % av tonnasje er nå i opplag). Også kjerneindustrien har problemer. Sjøl i Akergruppen er profitten nå blitt for liten og det sysles med planer om å rødere ut 12.000 arbeidsplasser. Profitten kan bare berges gjennom et kriseforlik, ved å velte byrdene over på arbeiderklassen. Tidligere har monopolkapitalen kunnet bruke deler av superprofitten til "sosiale goder" for arbeiderklassen og til oppkjøp av grupper i arbeiderklassen (arbeider aristokratiet). Krisa endrer på dette. Levestandarden til folk har gått og vil gå kraftig tilbake. Klassemotsetningene skjerper seg.

Monopolkapitalen møter dette med sitt opplegg til kriseforlik. De borgerlige arbeiderpartiene får en avgjørende rolle for å få borger-skapets opplegg akseptert i arbeiderklassen:

LO-ledelsen går inn for:

- Kombi-oppgjør der staten deltar - Skånland inn bakveien.
- Samordnet oppgjør.
- Lite eller ingen direkte tillegg (2-3 % svarer til 50 öre).
- Kompensasjon for arbeidstidsforkortningen: gir 6 % uten at lønna øker.

- 1 % skattelette tilsvarer ifølge Kleppe 5 % lønnsøkning.
- "Prisstopp".

LO-ledelsen har suverent satt medlemmenes krav til side og vedtatt oppgjørsformen. "Forhandlingene" er allerede kommet i gang og regjeringen er invitert som deltaker.

Arbeiderklassen og dens allierte: På overflaten kan situasjonen enkelte steder virke vanskelig. Mange har ikke sterk nok tru på arbeiderklassens krefter til å kjempe imot kriseforliket. En del har latt seg lure av DNA's demagogi og tror på løftene om en real-lønnsøkning i form av Kleppepakke. Dette er den ene siden. På den andre siden veit vi at kampviljen i det norske proletariatet er økende. F.eks. var 1974 det største streikeåret siden krigen. Telefonsentralmontørene og Heismontørene viste vei i -74. Jernstøperiet og Hammerværket og nå streiken på Saga har bidratt til å styrke troen på klassehs krefter og troen på at kamp gir seier. Flere steder i landet vil arbeiderne ikke la kriseforliket bli inngått uten å reise kamp. Tariffoppgjøret kommer til å bli et kampfylt oppgjør.

Også arbeiderklassens allierte, bønder og fiskere, skal trekkes med i oppgjøret. Aspengrens krav om dette bunner helt sikkert ikke i overdreven vilje til å bedre disse gruppenes kår. Men også her har kampviljen vært stigende: Hitra, Leksvik og Lom viste vei og bøndene vil ikke finne seg i å bli kuet slik monopolkapitalen ønsker.

LINJENE FOR KAMPEN - TAKTISKE PAROLER:

Kravene: 25-30 % lønnsøkning er et minimum for å sikre levestandarden. Helautomatisk indeksregulering med lågt svingetall. Kleppepakken inneholder bare juks og bedrag.

Opgjørformen: Nei til Skånlandutvalg inn bakveien! Forbundsvis oppgjør og avstemninger. Kleppepakken er en pakke til monopolkapitalen.

Kamp nytter: Lær av Sauda, telefonsentralmontørene og heismontørene, deres kamp g resultater.

Oppsigelser og permitteringer: Ingen innskrenkninger - forsvar arbeidsplassene.

FASEPLAN - PARTIETS OPPGAVER:

1. Mobilisering av partiet og ungdomsforbundene. Partiavdelingene skal ha møter på tariffoppgjøret innen 15.2. (studer kronikkene i Klassekampen og TF for februar).
2. Studer mulighetene for kamp. Diskuter tariffoppgjøret med arbeidskameratene straks.
3. Kast partiet inn i streikestøttearbeidet. Saga-arbeiderne har vist vei med sitt kronekrav, vi må vise sammenhengen mellom dette og tariffoppgjøret. Bygg SSK ut til levende frontorganisasjoner.

4. Årsmøtene i fagrørsler må preges av tariffoppgjøret. Still krav og kjemp for å få devedtatt.

5. Aksjonsuke i slutten av februar (initiativtaker?). Omfattende propagandakampanje mot kriseforliket der hele ml-rørsler i fylket må kastes inn.

6. Sluttspurten: Kamp for å få resultatet stemt ned. Utvikling av og støtte til streiker mot oppgjøret.

E) 1. MAI-ARBEIDET.

1. mai 1976 - spesielt viktig ut fra situasjonen i klassekampen.

Hele 1975 var preget av framgang for verdens folk, de viktigste eksemplene er de nydemokratiske revolusjonene i Vietnam og Kambodsja. Dette utdyper og skjerper den politiske krisa i kapitalismen og motsigelsen mellom de to supermaktene USA og Sovjet. Supermaktene rustet til krig, og spesielt er Sovjet sin farlige og aggressive karakter blitt klarere, bl.a. overfor Norge i året som har gått.

Den økonomiske krisa har rammet Norge med full tyngde. Borgerskapet vil sikre profitten gjennom kriseforlik og ved å splitte progressive, kampinnstilte arbeidere fra klassen, ved å isolere AKP(m-l), DNA/LO-ledelsen vil ro i land et tariffoppgjør som savner sidestykke i norsk etterkrigshistorie når det gjelder gaver til monopolkapitalen, løn og bedrag for å dekke over realiteten: Lønnsnedslag for arbeiderklassen.

Denne situasjonen skaper et objektivt grunnlag for en skikkelig massemobilisering på klassekampens grunn 1. mai.

2. 1. mai i år - kampen om massene vil bli hardt

DNA er på offensiven. De kjører hardt ut mot politikkene sine med kriseforlik og like hardt ut mot kommunister og progressive som reiser kamp mot krisa.

Dette vil også bli linja deres 1. mai. Vi må vente oss hardt og offensivt, kjør for en reaksjonær og mot en progressiv politikk i fagforeningene, AP vil ikke i år nøye seg med å klubbe vedtakene sine gjennom på vanlig byråkratisk vis!

Vi må også regne med forsøk på å hindre 1. mai-komiteens arbeid på arbeidsplassene med begrunnelse i fraksjonsparagrafen.

I det hele tatt: Kampen om massene blir skarp foran 1. mai.

Det politiske klimaet er hardere også på andre måter. Det koster mer å vise seg på gata 1. mai. Vi må møte denne redselen og AP's skremser med en offensiv politikk og vise at fiendens kjør bare har ett svar:

Enda fler i klassekamptog 1. mai!

3. Hovedgrunnlaget for FFF er enhet på klassekampens grunn. Dette betyr å bygge FFF rundt de sentrale kampsakene. De viktigste mobiliseringsoppgavene i år er:

1) Kampen mot regjeringens kriseforlik, tariffkampen og streikekampen/streikestøtten!

2) Den demokratiske kampen: Mot politiske oppsigelser, forsvar streikeretten, Hammerverket, Forbud mot Norsk Front.

3) Kampen mot imperialismen, 3. verden, 2 supermaktene.

Disse sakene skal alle jobbe med!

Andre viktige paroler:

Styrk fagbevegelsens kampkraft - kamp mot classesamarbeidet!

Kamp mot arbeidsløshet og dyrtid!

Knus fascismen i Spania, full støtte til FRAP og ETA!

Forsvar norsk sjölråderett - 200 mil nå!

Kamp mot all kvinneundertrykking!

For et sosialistisk Norge.

4. Taktikken.

SJÖL om massearbeidet og massemobilisering er grunnleggende for eit godt resultat 1. mai, er det også av betydning at partiet har ei taktisk linje, som set oss i stand til å få breie massar - også i omlandet til dei borgarlege arbeidarparti. (1975: 875 RV-röyster, 2100 i FFF).

I mobiliseringa - få fram skiljet mellom dei to toga! Eit regjerings- tog for DNA/LO-toppens classesamarbeid, kriseforlik og pro-imperialisme. Eit klassekamptog for interessene til arbeidarklassen og deira allierte.

Skilnaden mellom dei to toga skal uttrykkest gjennom dei konkrete, taktiske parolene. Vi önsker ingen parolefesting av at DNA/SV er borgarlege arbeidarparti.

DNA/LO-toppen vert hovudåtoks-målet i frontens og partiets propaganda. SV skal kritisierast ut frå kva standpunkt dei tar til dei to toga.

FFF vil vända seg til eirekkje organisasjonar for å invitera til tilslutning om FFFs plattform. Ein slik invitasjon vil også bli sendt SV for å gje partiet höve til tidleg å markera seg og for å syna vår prinsipielle vilje til einskap på klassekampgrunnlag.

5. Organisering og oppbyggjing av FFF ~~ixBxx~~

- FFF - Bergen: sentral komite innen 15. febr. (se vedl. opprop om stiftelsesmöte).
- (Bergen) Lokalkomiteer skal vera oppretta innen 1. mars.
- (Bergen) Seksjonsorganisering er viktig. I Bergen fölgende seksjoner: Faglig, ungdom, helse, Universitet.
- Distriktet får egne frister av DS.

1 diskusjonen om det revisjonistiske avviket er det blitt avslørt viktige feil i partiet sitt massearbeid. Redsel for kampf for politikken vår, med grunnlag i manglende tillit til massene, er en sentral sak.

Kampen for ei riktig klassekamplinje 1. mai og de kvantitative resultatene vi når i arbeidet, er derfor en gradmåler på om vi korrigerer høyresekterismen og greier å gjøre politikken vår forståelig blant alle progressive.

Etter DS sin mening vil dette i Bergen bety en målsetting på 2.500 i Bergen FFF. I fjor var det 2.100. En mindre målsetting ut fra at "det skal mer til å gå i FF" i år er å godta fiendens tilbakegang på nivået i massene og vår støtte. Kampen står ikke om å ha ~~maxtilbak~~
~~gangxxxxxxx~~ ~~fartstakt~~. ~~framgangs~~ ~~tilbakegang~~ ~~punktet~~
~~minsketilbakegang~~, men for fortsett framgang. Dette
offensive utgangspunktet må alle ha!

F) VEDLEGG OM DEN MODERNE REVISJONISMEN.
Skrevet av en kamerat i DS, ikke behandla av DS.

1. Vi har sagt at avviket i partiet har vært et moderne revisjonistisk avvik. For å kunne bekjempe avviket er det nødvendig å studere det nøye og vitenskapelig. Vi må kjenne de historiske betingelsene som det har vokst fram under og vi må kjenne dette spesielle trekk.

2. Den moderne revisjonismen er et sosialt produkt av en hel historisk epoke. Den oppsto og ble spredd etter den 2. verdenskrig. De første tegnene oppsto under krigen (Browderismen, Titoismen). Men den moderne revisjonismen vokste først til en stor og reaksjonær strøm av internasjonale proposjoner med fremveksten av Krusjtsjov-revisjonismen. Krusjtsjov-revisjonismen var fremveksten av revisjonisme i det eldste og største partiet med størst autoritet i verden. Særlig etter den 20. partikongressen i Sovjet i 1956 ble de moderne revisjonistiske tesene næring for revisjonister og renegater fra marxismen-leninismen over hele verden.

3. Etter den 2. verdenskrig var de progressive kreftene og kommunismen på fremmarsj over bred front over hele verden. I denne situasjonen utarbeidet borgerskapet sin nye strategi og taktikk for å ta knekken på de voksende revolusjonære kreftene og for å forsvare og utvide sitt grep på verden. USA-imperialismen gikk i spissen.

De reaksjonære klassene har alltid brukt og bruker fremdeles to metoder for å nå målene sine: trusler, press, vold løgn og bedrøg.

Imperialismen med USA i spissen begynte en omfattende offensiv mot de sosialistiske landene, kommunistpartiene og folkene i verden. Alle former for press ble brukt: økonomisk, politisk, ideologisk og militært. Trusler om krig og massestryddelse (atombomben) ble særlig fremhevd. Kapitaulasjon overfor dette presset fra imperialismen, særlig overfor truselen om altødeleggende atomkrig, var en av omstendighetene som ledet til den moderne revisjonismen, en av kildene til fremveksten av den moderne revisjonismen.

På dette grunnlaget kom Krusjtsjov frem med de pasifistiske og kapitulasjonistiske slagordene om fred for enhver pris. De revolusjonære idealene ble oppgitt og en nådde det punkt der en gikk inn for en underkastelse og oppgivelse for imperialismen - en ting som utgjør et særtrekk ved den moderne revisjonismen.

Da de første tegnene av Krusjtsjovs opportuniste begynte å vise seg, fortsatte imperialistene å bruke trusler osv., men samtidig trappet de kraftig opp arbeidet med å utvikle bedragertaktikken for å undergrave kommunistpartiene og arbeiderbevegelsen innenfra. Samtidig med presset spredde de de kapitulasjonistiske tankene for å drive kommunistpartiene stadig lengre ut i revisjonismens hengemyr.

Kommunistpartiene og de sosialistiske landene var så sterke at de ikke kunne knuses utenfra med press, trusler og vold, derfor konsentrerte imperialismen seg om å undergrave de sosialistiske landene og kommunistpartiene innenfra.

Sosialdemokratene spilte samme rolle som før, men for å undertrykke og knuse den kommunistiske bevegelsen innenfra trengte imperialismen en mektigere og mer autoritativ alliert. Denne allierte ble Krusjtsjov-revisjonistene.

4. Den 2. verdenskrig var en stor seier for Sovjetsamveldet mot fascismen av stor historisk og internasjonal betydning. Men denne seieren hadde en dårlig side. Den skapte en slags beruselse av suksess, selvgodhet og et ønske om et lettere liv og avslapning etter anstrengingene og lidelsene under krigen.

Revisjonistene spilte på dette medslagordene "fredelig sameksistens", "fredelig konkurranse" og "fredelig vei til sosialismen" som skapte reformistiske illusjoner i mange folk. Revisjonistene dro opprømt-nistiske konklusjoner av styrkeforholdet i verden etter krigen og de tolket endringene som om en kunne tvinge imperialismen til alt, som om de objektive lovene i kapitalismen hadde mistet sin gyldighet.

På dette grunnlaget kom Krusjtsjov-revisjonistene til de allmenne konklusjonene at imperialismens natur hadde endret seg eller kunne endre seg, at krig kunne bli eliminert mens imperialismen fremdeles eksisterte, at det var mulig med fullstendig nedrusting, at en verden uten hærer og kriger kunne bli skapt, at overgangen til sosialisme kunne skje uten revolusjonær vold, uten å knuse det gamle borgerlige statsmaskineriet med makt og så opprette proletariats diktatur på dets ruiner.

5. En annen historisk omstendighet som bidro til fremveksten av den moderne revisjonismen, var den perioden med relativ "ro", en mer eller mindre "fredelig" utvikling etter 2. verdenskrig i Europa og særlig i Nord-Amerika og det forholdsvis høye nivå på de økonomiske kontaktene i denne perioden.

Etter 2. verdenskrig oppsto og noen nye fenomener i utviklingen av kapitalismen sånn som utvidelsen av området for aktivitetene til statsmonopolkapitalismen og overgangen fra den gamle kolonialismen til neokolonialismen. Dette brukte borgerskapet for å spre ideen om at kapitalismen kunne fortsette å blomstre for alltid.

Samtidig vokste det såkalte "arbeideraristokratiet" som er den viktigste sosiale basis for revisjonisme i den kommunistiske bevegelsen og kommunistpartiene forfalt til bare å bruke de legale kampformer og glei inn i "parlamentarisk kretinisme", løp etter bein i regjeringen, reduserte hele partiets arbeid til valgkampanjer. Alt dette var gode omstendigheter for fremveksten av den moderne revisjonismen.

6. I lang tid etter 2. verdenskrig var kommunistpartienes viktigste oppgave av demokratisk karakter. Dette var en del av kampen for sosialismen, men det var ikke i seg selv en direkte kamp for sosialisme. De moderne revisjonistene utnyttet denne situasjonen til å bryte forbindelsen mellom den kortsiktige kampen og kampen for sosialismen. De reduserte hele kampen for sosialismen til en kamp for demokrati innenfor de rammer som borgerskapets lov over satte. Dermed ble de slaver av det borgerlige demokratiet som de forsøker å imitere når de har statsmakten selv.

7. De viktigste trekkene som skiller den moderne revisjonismen fra den klassiske revisjonismen som Bernstein og Kautsky var hovedtalsmennene for, er følgende:

a) De klassiske revisjonistene var agenter for borgerskapet i den kommunistiske bevegelsen og i arbeiderbevegelsen. Den moderne revisjonismen er revisjonisme ved makta i mange land og først og fremst i Sovjetsamveldet som var den første og mektigste sosialistiske staten i verden. Dette er det grunnleggende ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ særtrekket ved den moderne revisjonismen og av det utspringer en rekke andre særtrekk som skiller den moderne revisjonismen fra tidligere revisjonisme.

b) De gamle revisjonistene var bare agenter for borgerskapet. De moderne revisjonistene har - i de landene de har tatt makten - enret seg selv til en ny borgerklasse som har gjenopprettet kapitalismen i sine land og som undertrykker og forslaver arbeiderne i sine egne og andre land.

c) De gamle revisjonistene var lakeier og allierte til imperialistene. Lederne for den moderne revisjonismen, den ledende klikken i Sovjet, har selv blitt sosial-fascistisk og sosialimperialistisk og de fører en vill politikk med undertrykkelse, ekspansjonisme og aggresjon og de har sammen med USA opprettet to supermakters overherredømme over verden. I dag forbereder de en tredje verdenskrig og er den samnsynlige utløser av en slik krig.

d) All revisjonisme forkaster klassekampen. Men de moderne revisjonistene kjemper for å viske ut klassegrensene ikke bare i det enkelte land, men over statsgrensene - ikke bare mellom klassene som står i antagonistisk forhold til hverandre, men også mellom stater med forskjellige systemer, mellom sosialismen og kapitalismen og mellom imperialistlandene og de undertrykte landene. Den moderne revisjonismen med herskerklikken i Sovjet som kjerne, har agenturer i nesten alle land i verden. I Europa har alle de gamle kommunistpartiene degenerert unntatt APA.

8. På det ideologiske området var kjenntegnet på den gamle Bernstein-opportunismen at den ikke forsto de nye trekkene i kapitalismens imperialistiske stadium, men klynget seg til gamle ideer, gamle kamp- og organisasjonsformer.

Den moderne revisjonismen derimot spekulerer i de nye forholdene og fenomenene og sier at marxismen-leninismen er gammeldags. De forsøker å "berike" den med "nye" og "skapende" løsninger som er anti-marxistiske fra topp til bunn. De kjemper mot "dogmatisk" marxisme og går inn for "skapende utvikling" av marxismen-leninismen. Dette er en av den moderne revisjonismens viktigste trekk på det ideologiske området.

I virkeligheten tjener alle disse argumentene som et røketeppes over et forsøk på å omforme marxismen-leninismen fra revolusjonær teori til en opportunistisk, kontra-revolusjonær teori.

De moderne revisjonistene opptrer på en uvitenskapelig, tilfeldig måte overfor fakta og virkeligheten, overfor sosial praksis og

1.
2.
tolker seg som pragmatikere. De forfalsker den dialektiske kunnskapsprosess, gjør det ene eller annet aspekt, den ene eller annen side i en komplisert prosess til noe absolutt. De overvurderer derfor tilfeldige skiftninger i situasjonen ~~xxxxxxxxxxxx~~ og undervurderer de grunnleggende lovmessighetene i verden. De overvurderer nye betingelser og fenomener, spesielle trekk ved situasjonen ifølge tid og sted og neglisjerer generelle prinsipper og lover for revolusjonen og den sosialistiske oppbyggingen som en ikke kommer forbi og som gjelder over alt. De overvurderer ideenes relative karakter og undervurderer deres objektive absolutte innhold, noe som leder til idealistisk relativisme.

Med andre ord er revisjonisme på det ideologiske området et produkt av en subjektiv vurdering av endringer som fordkommer i virkeligheten, av subjektiv behandling av de grunnleggende prinsipper og generelle lover i marxismen-leninismen, av den subjektive fornektning av den dialektiske materialismen og dens revolusjonære slutninger.

9. Den moderne revisjonismen skiller seg fra den klassiske også fordi den har et breiere sosio-økonomisk grunnlag. Grunnlaget til den gamle revisjonismen var småborgerskapet, særlig arbeideraristokratiet. Grunnlaget for den moderne revisjonismen er dessuten arbeiderklasse-byråkratiet som har vokst veldig i vår tid. I de sosialistiske land er grunnlaget restene av de gamle utbytterklassene og de lagene som har småborgerlige tendenser, særlig en stor del av de privilegerte kadrene i partiet/staten, det økonomiske apparatet og intelligensen som gradvis degenererte til nye borgerlige elementer.

10. De viktigste årsakene til fremveksten av den moderne revisjonismen i de kommunistiske partiene er:

- a) Mangler ved den ideologiske og politiske fostringen av alle kadre slik at det ikke ble skikkelig forbindelse mellom studier, teori og praksis på alle felter og slik at alle partimedlemmenes evne til å skille mellom marxisme og revisjonisme ble undergravd.
- b) Uthuling av de bolsjevikiske normene til partiet på den måten at en forsømt å utvikle den dype ideologiske og politiske forståelsen av dem og den revolusjonære anvendelsen i det levende livet.
- c) Utviklingen av en viss selvtilfreds holdning blant ledende kadre og utvanning av det revolusjonære drivet og fremvekst av en stabilitet som er fremmed for revolusjonen og som litt etter litt gjør at kadrene blir angrepet av byråkratisme, intellektualisme og teknokratisme.
- d) Dette fører til en spekk mellom ledelsen og grunnplanet. Ledende kadre slutter å høre på grunnplanet og pådytter dem sine meninger som om de vet alt og står over massene av arbeiderklassen ideologisk og politisk.
- e) På denne måten brytes enheten mellom teori og praksis og ledelse og grunnplan, parti og masser. Dette virker igjen tilbake på partiets politikk og hvordan den blir satt ut i livet.
- f) Klassegrunnlaget i partiet blir undergravd - partiet fylles med arbeideraristokrater, småborgere, intellektuelle og borgere.

11. Det kontrarevolusjonære kuppet o Spvjet førte et nytt borgerskap tol makten, som straks begynte å arbeide for å gjenopprette kapitalismen. Etterhvert førte dette til store problemer som førte til at Sovjet utviklet seg til en sosialfascistisk og sosialimperialistisk stat.

For å rettferdiggjøre sine aggressive aktivitet har Sovjet-revisjonistene "oppfunnet" "teorien" om "begrenset suverenitet" og nødvendigheten av "sikkerheten til den store sosialistiske familien". Typisk imperialistiske og fascistiske slagord. De har snakket mye om "det internasjonale diktaturet til proletariatet". Bak dette gjemmer de sine kontrarevolusjonære mål.

"Hjelpen" som de gir til mange land er et middel til å legge disse landene inn under Sovjets innflytelse og dominans for å opprette et komonivelde over folkene i hele verden.

12. Under påskudd om fredelig sameksistens har Sovjet-revisjonistene samarbeidet med USA-imperialismen for å dele verden i interesse-sfærer og slå ned frigjøringskriger osv.

Denne politikken fører i dag til at faren for verdenskrig öker kraftig og Sovjet som den oppadstigende supermakten, er den mest sannsynlige krigsutløseren av denne krigen.

13. Revisjonistene blir mer og mer avslört og de må stadig bruke lurere taktikker for å bedra folk. Særlig gir de inntrykk av å være anti-imperialister og de fremholder nødvendigheten av "aksjonsenhet" i kampen mot imperialismen. Men aksjonsenhet med den moderne revisjonismen betyr å glemme hva den står for, å glemme klassekarakteren dens, å ta et opportunistisk standpunkt. Det er å bedra sosialismen og den proletariske revolusjonen og kampen for alle folk i verden fører. For å bekjempe imperialismen må den moderne revisjonismen skånselsløst bekjempes for å få frem dens sanne ansikt og hele dens avskyelige politikk.

Sentrisme i spørsmålet leder för eller siden til revisjonisme hos oss selv. Samtidig må vi studere de forskjellige retninger og nyanser i revisjonismen for å legge opp en taktikk i kampen.

14. Ut fra dette kan vi analysere vårt eget høyre-avvik som klart er et moderne revisjonistisk avvik og ikke f.eks. et "to-klasse-avvik".

MÖTEPLAN FOR VÅREN:

.....

Fram til 1. mai skal partiavdelingene holde disse mötene:

1. 1. mai og rekrutteringskampanjen.
2. ariffoppgjøret.
3. Handlings programmet.
4. Prinsippprogrammet.

